

Malá mořská

Poupata

1. Tak tichá je láska za svítání,
kdy vzdychá jen rozespalá zem,
blázen, ten kdo se lásce brání,
snad slyší, jak dýchá jeho sen.

R: Přeplul bys sám lodí přes oceán,
vyšplhal výš k oblakům,
zkus vzít do dlaní svůj sen za svítání,
poslat jej spát do mraků.

2. Lásko, snad nejsi jenom zdání,
písni všech rozehraných strun,
sochou, již zástupy se klaní,
jedním z těch nekonečných dnů.

R: Přepluješ sám lodí přes oceán,
vyšplháš výš k oblakům,
vem do dlaní svůj sen za svítání,
pošli jej spát do mraků.